

En uge uden powerpoint og spidse vinkler

En gammel kollega spurgte altid, når man gik i stå med en artikel: "Hvad handler det her EGENTLIG om?".

Jeg dækker ofte første "take" af de debatskabende nyhedshistorier som sexovergrebene i København, curlingforældre, den svenske kønsdebat og diverse "shitstorme" på sociale medier. Jeg arbejder især med digital journalistik og ser derfor i klare tal, at den type historier rammer noget hos læseren. Og de historier er efter min mening relevante ud over deres rene sensationsværdi og identifikationskraft, fordi de kredser om samfundets grundlæggende værdier, som journalistikken er med til at formulere og definere.

Derfor blev jeg fanget af en kursusbeskrivelse i oversigten på Højskolerne.dk, hvor jeg egentlig bare browsede efter noget familiehøjskolehalløj med ungerne. Kurset havde overskriften "Dannelsens forbindelser" og var en foredragsrække om centrale emner i værdidebatten som ytringsfrihed, køn, modernitet, tolerance, sekularisering og teknologi.

Det fandt desuden sted på Rønshoved Højskole, som ligger i Grænselandet og har en endnu dybere tradition end de øvrige folkehøjskoler for at beskæftige sig med danskhed - et stort emne der som bekendt debatteres voldsomt på et ellers behårdt politisk område som indvandrings- og integrationspolitik.

Sammen med "dannelse" er det blot et af de emner, der siden mit højskoleophold har været en tur i mediemøllen med udgangspunkt i nyhedshistorier, som idehistorien giver en tungere ballast til at perspektivere journalistisk.

Foredragsholderne på kurset var forskere og debattører, der har bidraget til essaysamlingen "50 ideer, der ændrede verden" fra Aarhus Universitetsforlag, som jeg købte inden kurset.

Højskoleforedraget ligger som formidlingsgenre milevidt fra det daglige journalistiske håndværk, men man må kunne et og andet, hvis man kan holde en forsamling fanget på umage stole i to stive klokketimer uden at bruge andet end sin egen stemme. Jeg har som en sidegevinst på min efteruddannelse derfor også afluret fortælletricks fra et udvalg af landets bedste foredragsholdere.

Deltagerne i min efteruddannelse var ikke som vanligt kolleger på andre mediearbejdspladser, så netværket med journalister gik jeg glip af. Til gengæld tilbragte jeg en uge sammen med kernelæseren. Hver morgen blev dagens aviser pløjet igennem af eleverne, som diskuterede nyhederne over morgenmaden. Og hver aften var der debat, som ofte tog udgangspunkt i et dagsaktuelt emne. Jeg var fx på højskolen, da Donald Trump blev valgt. Det var meget interessant - både befriende og skræmmende - at opleve en så stor nyhed igennem andre øjne end en redaktions.

En uge med foredrag på en traditionel folkehøjskole er således langt fra en traditionel journalistisk efteruddannelse, men jeg er meget tilfreds med at have brugt min uge på denne måde og jeg kan varmt anbefale det til andre journalister. Jeg er i hvert fald blevet bedre til at gennemskue, hvad historien EGENTLIG handler om.

Udsigten fra min efteruddannelse: Forstander for Rønshoved Højskole Thue Kjærhus på talerstolen, hvor lyset blev tændt inden hvert foredrag. Læg mærke til højskolesangbogen på gulvet i midtergangen.